

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De superbia quæ apparet in equitaturis. Cap. XIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](#)

cum illis, si diligentia debitam haberent circa illum. Ideo laudandus esset per singulas noctes, ex exemplo David, sicut viri delicati volunt habere candida linteamina quasi singulis noctibus. De lecto isto legitur Cant. 1. Lectus noster floridus. Econtrario lectus aliquorum per negligientiam eorum non floridus est, sed sordidus: & ubi quiescere debuerunt cum Deo, ibi inquinantur & cruciantur cum diabolo. ¶ Quintum est, consideratio lecti in quo corpus ponetur in morte: scilicet consideratio sepulchri in quo a vermis corrodetur. Eccl. 10. Cum moritur homo, hereditabit serpentes, bestias, & vermes. Incongruum est cadaver ponit in tam superbo lecto, quod ponendum est in tam vili sepulchro. Sextum est, consideratio illius lecti in quo nobilior pars hominis iacet, scilicet cor: velut nolit superbus, cor illius iacet super lectum immunditia plenum, scilicet stomachum.

Desuperbia que appareat in equitaturis. C A P. X I X.

Sicutur de superbia quae appareat in equitaturis. Quae quadrupliciter appareat. Primo, in multiplicatione equorum, quae prohibita est etiam regi, Det. 17. Cum fuerit rex constitutus, non multiplicabit sibi equos, nec reducat populum in Aegyptum equitatus numero sublevatus. Secundo, in non necessario vnu equorum. Sicut accidit illis, qui per modicam leucam nolunt ire nisi egalent, qui pro nihilo videntur pedes habere, cu non ambulet exillis. David: Pedes habent & non ambulabunt. Importiores videntur esse tales homines paralyticis, cu ire non possunt nisi habeant multos equos. Tertio, in nimia exquisitione equorum, sicut accidit illis qui equos volunt habere impinguatos ad ascendens oculos hominum. Quarto, in superbo ornatu equorum: sicut accidit illis qui Christum dimitunt in pauperibus nudum & famelicum, & equos suos phaleris deauratis, & deargentatis ornant.

¶ De his quae debent homines cohibere a tali superbia.

M U L T A sunt quae possunt & debent homines cohibere a superbia ista. Primum est multiplex combinatio, quam facit sacra scriptura equitatibus. Vnde Zach. 10. Comfundantur ascensores eorum, & 12. eiusdem: In die illa, dicit Dominus, percutiam omnem equum in stupore, & ascensores eius in ametia. In stupore, dicit gl. ita ut qui viderint percussos stupeant, & ascensores eorum pressi magnitudine periculi vertantur in demetiam. Et Isa. 13. Vx qui descendunt in Agyptum in equis sperantes. Secundum est exemplum Christi, qui non legitur equitasle, sed semel tantum asinasle, & tunc ibat ad mortem suam, in signum quod multi equitudo tendunt ad mortem eternam. Multum debebet mouere

homines exemplum istud Zachar. 9. Ecce rex tuus veniet tibi in stus & Saluator: ipse pauper & ascendens super asinam & super pullum filium asinæ. Et disperdam quadrigam Ephraim, & equum de Ierusalem. Dispergere deberet exemplum istud de ecclesia Dei equum. Mirum est, q̄ non erubescit seruus, ire e uester, ex quo dominus vadit pedes. Bern. Intolerabilis impudetia est, vt vis fese exinanuit maiestas, infletur vermiculus, & tumescat. Tertium, exempla sanctorum. Indeces enim est ex quo filij Dei, scilicet viri iusti pedites incedunt, seruos diaboli equites incedunt. Hanc peruersitatem dicit Salomon se vidisse, Eccle. 10. Vidi seruos in equis, & principes quasi seruos ambulantes super terram. ¶ Quartum, est hoc, quod cum equitaturae habeantur a superioribus ad gloriæ, tam diligenter aspicienti potius cedunt ad ignorantiam. Vnde frater Guido Carthusiensis: Quomodo non gloriam de fortitudine, qui gloriatur de infirmitate? Equus qui te ferre infirmitas tua est, fortitudo esset si cu ferres. ¶ Quintum est hoc, quod superbia ista apostasia est in fidelibus. Abrenuntiauerunt enim populi diaboli in baptismo. Vnde pompatice incedere, apostasia est ipsis. Amos 6. Vnde vobis qui opulentis estis in Siō, & confiditis in monte Samariæ: optimates capita populorum, ingredientes pompatice domum Israël. ¶ Sextum est hoc, quod superbia ista multum constat, & parum haber utilitatis, quantum libri scripturaræ: multi enim depauperati sunt hac de causa, & merito depauperantur: q̄a care emunt equos, & voluntarie equi comedunt super eos. Hic est enim unus de velocioribus modis depauperandi aliquem, quando equi comedunt super eū: nec solū superbiori equi comedunt super eos, immo etiam comedunt eos, quando illi equi comedunt de rapina. Comedunt enim super animas pauperum. Vnde hoc modo loquendi, quo aliquis dicitur comedere pallium suum, quando comedit illud pro quo pallium suum impigerat est, possumus dicere, q̄ superbiori raptorū equi comedunt eos. Nō multum etiam utiles sunt huiusmodi equi, cu facilius aequo perueniatur ad cœlestē patriā, quā in equo. Facilius enim fugit aliquis, & effugit manus hostiū infernaliū sine equo, quam cum equo. Vnde Esaiae 30. dicunt mali: Super equos ascenderunt. Et subditur: Ideo velociores erunt qui persequentur vos. Nec solū parū utiles sunt equi superbis, immo etiam valde nocui sunt eis: cū enim illis sint alligati vinculo vani amoris, ipsi trahunt eos ad patibulum infernale. Merito in inferno punietur, qui propriis expensis equos pascit à quibus illuc trahitur. ¶ Septimum est

amor
niā sub
N
a
Vbi mi
polles
vita in
latere:
est bon
peri.
mecum
habita
tum e
lem. Pr
bit. Ma
& sicut
ad mu
ptisma
sun d
milia
fatuus
cō qu
comie
mica,
milia
custo
rat, qu
etī v
illo v
Mort
adula
poral
Nimi
ter so
S
St
lud L
cos, &
emti
amol

amor pauperū. Timendum est ne Deus multū offendatur, quoniam subrahitur ori suo in pauperibus, vnde equi impinguantur.

De superbia qua apparet in familia. C A P. X X.

Nōtandum quod tria possunt esse reprehēsibilia in familiā alicuius potentis. ¶ Primum est, multitudo. vnde Ecclesi. 5. Vbi multæ sunt opes, multi & qui comedūt eas, & quid prodest pollesfori, nisi quod cernit diuitias oculis suis? ¶ Secundum est, vita in honesta. vnde Bernardus: Nec te dixeris sanum dolente latera: hoc est, ne te dixeris bonum malis innitentem. Nō tuta est bonitas tua obfessa malis, nō magis quam sanitas vicino serenti. & David in Psalm. Oculi mei ad fideles terræ, vt sedeant mecum: ambulans in via immaculata, hic mihi ministrabat. Nō habitabit in medio domus meæ qui facit superbiam, &c. ¶ Tertium est, inutilitas. Fatuum enim est habere familiam sibi inutilē. Proverbiorum 14. Iracundiam regis seruus inutilis sustinet. Matth. 2. Seruum inutilem proicit in tenebras exteriores: & sicut diximus prius, Christianos qui pompati sunt, quantū ad multitudinem eorum, apostatas esse & transgressores basifismatis, quo promiserūt abrenuntiare pompis diaboli: sic possum dicere de illis qui pompati sunt, quātum ad magnam familiam, qui gaudent de multitudine familiæ sequentis eos. Tali faciūt laborant quali laborat ille qui deferens mel, gauderet eo quod multæ muscæ sequentur eum. Senec. Multi aliquem coniurantur, mel muscæ sequuntur, cadavera lupi, frumenta formica, prædam sequitur turba ista, non hominē. Quandoque familia quam credit superbus esse suā, potius est familia diaboli, custodiens eā diabolo. vendit etiam eam diabolo, dum procurat, quod ipsa corrumpatur in iudicio vel alio modo: quādoque etiā viuum sepelit eum, dum ei adulatur. Vnde Greg. loquēs de illo verbo Matth. 8. Sinite mortuos sepelire mortuos suos, dicit: Mottuus mortuum sepelit, cum peccator peccatorem aggere adulatio[n]is premit. Familia etiam superbi eū comedit, dum temporalia quæ illi vñita sunt per amorem consumit. vnde August. Nimij amatores temporaliū fecerūt ea mēbra sua. Vnde vñaliter solent dicere auati cū bona eorum comeduntur, se comedunt.

De superbia coniuiorū. C A P. X X I.

Superbia coniuiorū apparet. Primo in hoc, q̄ magni & diuites in uitātū qui nō indigēt, & pauperes relinquuntur: cōtra illud Luc. 14. Cū facis cōiuiū, voca pauperes, debiles, claudos, cæcos, & beatus eris, quia nō habet vnde retribuāt tibi: retribuetur enī tibi in retributione iustorū. ¶ Secū. in hoc, q̄ sunt multi mini-